

НЕОКОНЧАВАЊЕ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА И ПОРЕД АЖУРНОГ ПОСТУПАЊА СУДА

Стечајни поступак је по својој природи сложен и дуг судски поступак, па ако није окончан упркос ажурном поступању суда, не постоји повреда права на суђење у разумном року.

Из образложења:

"Како се повреда права на суђење у разумном року у конкретној ситуацији односи само на поступак стечаја, правилно Привредни апелациони суд као првостепени оцењује да ли је дошло до повреде права анализом само стечајног поступка, а не и поступка који је претходио доношењу извршне исправе за спорно потраживање. Ценећи да је суд предузимао све законом предвиђене радње од тренутка подношења предлога за отварање стечаја, и то у законом прописаним роковима, Привредни апелациони суд налази да није повређено право на суђење у разумном року јер сама чињеница да се подносилац захтева још увек није наплатио то не доказује. У конкретном предмету, према утврђеном стању од стране Привредног апелационог суда и поред ажурног предузимања свих законом предвиђених радњи није дошло до окончања стечајног поступка, јер нема лица која су заинтересована за куповину имовине стечајног дужника, иако је са више покушаја продаје и то различитим начинима продаје, суд предузео све да до наведеног дође.

Из наведених разлога, правилно закључује Привредни апелациони суд да не постоји повреда права суђење у разумном року у поступку стечаја, који је по својој природи веома компликован и дуг, а нема могућности да суд у потпуности утиче на његову дужину, па стога при наведеним околностима у којима је суд предузимао све да се поступак ажурно оконча, без обзира на његову дужину која је пет година, правилно налази да није повређено право предлагача на суђење у разумном року.

Фаза уновчења имовине стечајног дужника је фаза која делимично зависи и од фактора ван самог поступка – тржишта, економске ситуације у земљи и других фактора, те стога дуже трајње уновчења имовине, не може да се припише у повреду права на суђење у разумном року, нити да се припише неажурности суда у случају у коме он предузима све разумне мере да у конкретним економским околностима дође до уновчења имовине, како је то у конкретном предмету случај. Стога, иако је Законом о стечају прописано да је стечајни поступак хитан, правилно налази Привредни апелациони суд да су све радње у њему хитно и предузимане, те да нема повреде права на суђење у разумном року, већ да се ради о тржишним околностима која су у одређеној фази стечајног поступка, који је по својој природи и дуготрајан, заправо условиле и његову дужину, а тиме и остварење права стечајног дужника.

Из наведених разлога, правилно закључује Привредни апелациони суд да у наведеном стечајном поступку није дошло до повреде права на суђење у разумном року, па стога одбија захтев предлагача да се наведена повреда утврди, а самим тим и да се досуди примерена накнада у опредељеном износу.

Нису основани ни жалбени наводи према којима је одлука донета уз апсолутно битну повреду с обзиром да је одлука донета пред Привредним апелационим судом у већу састављеном од тројице судија тога суда, а с обзиром да по одредбама Закона о ванпарничном поступку треба да суди појединац. Наведено са разлога што зборни састав суда, односно веће тројица судија истог суда по општем принципу да онај ко може више може и мање, не чини апсолутно битну повреду, ако суди и оне предмете у којима би била надлежност судије појединца.

Стога иако постоји став Врховног касационог суда да је примерном одредаба Закона о ванпарничном поступку, одлуке о повреди права на суђење у разумном року доноси судија појединац у првом степену, доношење конкретне одлуке од стране трочланог судског већа не представља апсолутно битну повреду поступка и не утиче на правилност одлуке".

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Р4 гп 22/2014 од 18.12.2014. године утврђена на седници Одељења за заштиту права на суђење у разумном року 19.03.2015. године)